NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

GÜNAYDIN

Hürra 9

-Eyvah, kocamın yumruğu !

HER BERBERİ BİR SANMA, GÖRÜP ELDE MAKASI,
BİZDEKİ TIRAŞ BİTMEZ, HERZAMAN VAR ARKASI

-Berber Ebû Vakkas İbni Makas -

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Mersin'den - adı ve adresi bizde - bir okurumuz yazıyor:

Sayın Markopaşa,

Son günlerde, "Ergenekon Aslanları" diye yeni bir aslan türü çıktı. Biz şimdiye kadar gemi aslanı, sirk aslanı, kuyruğunu tramvay çiğnemiş aslan, çıkartma aslanı gibi aslanlar biliyorduk ama, Ergenekon aslanı bilmiyorduk. Bunlar ne biçim aslandır?

MARKOPAŞA: Bunlar o biçim aslandır. Zoologlar, yani hayvan bilimcilere göre Ergenekon aslanları için birkaç teori vardır. Bu teorilerden birine göre, bunlar, dış görünüşleriyle insana benzerlerse de gerçekte insan olmayıp kamçıyla azbuçuk terbiye edilmiş aslandırlar. Buna karşı bir teori de şudur: Bunlaraslında aslan olup, insanların arasında yaşayabilmek için, çok başarılı insan makiyajı yaparak kendilerine insan süsü vermiş aslanlardır. Başka bir teoriye göre, bunlar ne insan ne hayvan olup, ünlü eski yazarlarımızdan Yazıcıoğlu Ahmet Bîcan Efendi'nin "Acaib- ül - Mahlûkat" adlı kitabında anlattığı insanla hayvan arası, biraz aslana, biraz da insana benzer yaratıklardır. Sıksık azmaları aslanlıklarından ileri gelir ki, azgınlıkları zamanında sırtları kaşındığından sırtlarını kaşağılamak ve tımar etmek gerekir.

*

Fındıkzade'den Bay Salim İçli soruyor:

"Eskiden doğru dürüst yürürken, şimdi sokaklarda yengeç gibi yan piri yanpiri yürümeye başladım. Sebebi ne?"

MARKOPAŞA: "Derhal İngiltere'den vere - siye alınan ve törenlerle karşılanıp sefere konulan otobüslere binmekten vazgeçin. Malûm ya bu otobüslerin ters bir yerleştirme düzeni vardır. İnsanı burnunun doğrusuna götürmek varken, yolcuları eski kahve peykelerine oturtur gibi yanyana sıralayıp öyle taşırlar. Bu otobüslerle yolculuğa devam ederseniz, yanpiri yürümeyi bırakın, birgün yen geç bile olur çıkarsınız!!

■ BİLGİLİ GENERAL ! ■

Bir İngiliz generali, misafir olarak Washington'daki Harp akademisi müzesini geziyordu. Kendisini bir Amerikan binbaşısı gezdiriyordu.

Renkli ve büyük bir levha önüne geldiler. Bu levha 1812 harbini tasvir ediyordu. General başını kaşıdı, biraz düşündü. Sonra sordu :

-Bu 1812 harbinde döğüşenler kimlerdi?

Fena halde sıkılan binbaşı :

-Biz, sizinle harbediyorduk generalim, dedi. Hatırlamıyor musunuz hani, İngilizler Washington'u yakmışlardı...

General :

-Washington'u yakmak mı? diye bağırdı. Biz Jeandarc'ı yaktık ama, Washington'u asla...

Wilson ve Nasrettin Hoca

Akşehir'de 1962 yılı Haziranında yapılan Üçüncü Nasrettin Hoca 'yı Anma Töreninde merhum Fuat Köprülü bir anısını anlatmıştı.

1943 yılında Firdevsi'nin doğumunun bininci yıldönümü töreni için birçok bilginler Tahran'a çağrılmış. Hükûmeti ve İstanbul Üniversitesini temsil göreviyle Fuat Köprülü de gitmiş. Tahran'daki Alman Elçiliğinde verilen bir öğle yemeğinde, yanında bulunan bir Amerikalı ile tanışmış. Bu adam, Birinci Dünya Savaşında Amerikan Başkanı Wilson'un özel kâtibiymiş.

Wilson, kurt politikacıları olan Fransız Klemanso ile İngiliz Loyd Corc'un oyununa geldiğine inanmış ve umutsuzluğa kapılmıştı.

Özel kâtibi, Fuat Köprülü'ye,

-Biliyor musunuz, demiş, Wilson, Avrupa'dan Amerika'ya döndüğü zaman ençok ne okurdu? Nasrettin Hoca'nın fıkralarını elinden bırakmazdı. En çok sevdiği de, Hoca'nın kuyudan ay'ı çıkartma fıkrasıydı. Bu fıkrayı kendi durumuna çok benzetirdi. Çünkü, o kadar çabadan sonra, boşu boşuna uğraştığını, eski durumun yerli yerinde olduğunu görmüştü.

xxx

Bundan sonraki sayfada göreceğiniz resmi, İngiliz ressam William Papas, Nasrettin Hoca'nın ay'ı kuyudan çıkarma fıkrası için yapmıştır.

KUYUDAN ÇIKARILAN AY

Nasrettin Hoca, gece, kuyudan kovayla su çekerken, kuyunun dibinde ay'ı görünce, kuyuya düştü sanıp ay'ı oradan çıkarmaya çalışmış.

Kovayı daldırmış, çekmiş... Daldırmış, çekmiş, ama bitürlü ay'ı kuyudan çıkaramamış. Kanter içinde uğraşıp dururken, kovanın ipi kopup da Hoca sırtüstü yuvarlanınca bir de bakmış ki, ay gökte... Kendi düşerken, kovayla kuyudan çektiği ay da fırlayıp eski yerine sıçradı sanan Hoca, kendi kendine,

-Oooh, demiş, bu kadar uğraştım ama, doğrusu değdi. Şükürler olsun ay'ı da yerine oturttum.

ELEŞTİRMEN KEÇİLER

İki keçi, Hollywood'un büyük sinemalarından birinin arkasındaki dar yolda geziniyordu. Birden, yolun ortasında güneşte pırıl pırıl parlayan bir kutu sinema filmi gördüler. Keçilerden biri, hemen kutunun üzerine atılıp, iştahla gövdeye indirdi. Öbürü sordu :

-Nasıl, hoşuna gitti mi?

Açlığı biraz bastırılmış olan keçi arkadaşına cevap verdi :

-Eh, fena değil. Ama kitabı daha iyiydi.

Nasrettin Hoca İngiltere'de

Yüzyıllardan beri ünü en yaygın Türk, Nasrettin Hoca'-dır. Yeryüzünün her yerinde "Dünyayı güldüren Türk" diye anılır. Japonya'dan Amerika'-ya, Rusya'dan Fransa'ya kadar, dünyanın dört bucağında fık-raları çevrilip kitap olarak ya-yınlanmıştır.

Bu sayfalardaki resimler, İngiltere'de basılan (Oxford Ü-niversity Press 1964) "Hoca' -nın Hikâyeleri - The Tales of The Hodja" adlı kitaptan alın-mıştır. Bu kitaptaki Hoca fıkra-larını nakleden Charles Dow -ning, resimleyen de William Papas'tır.

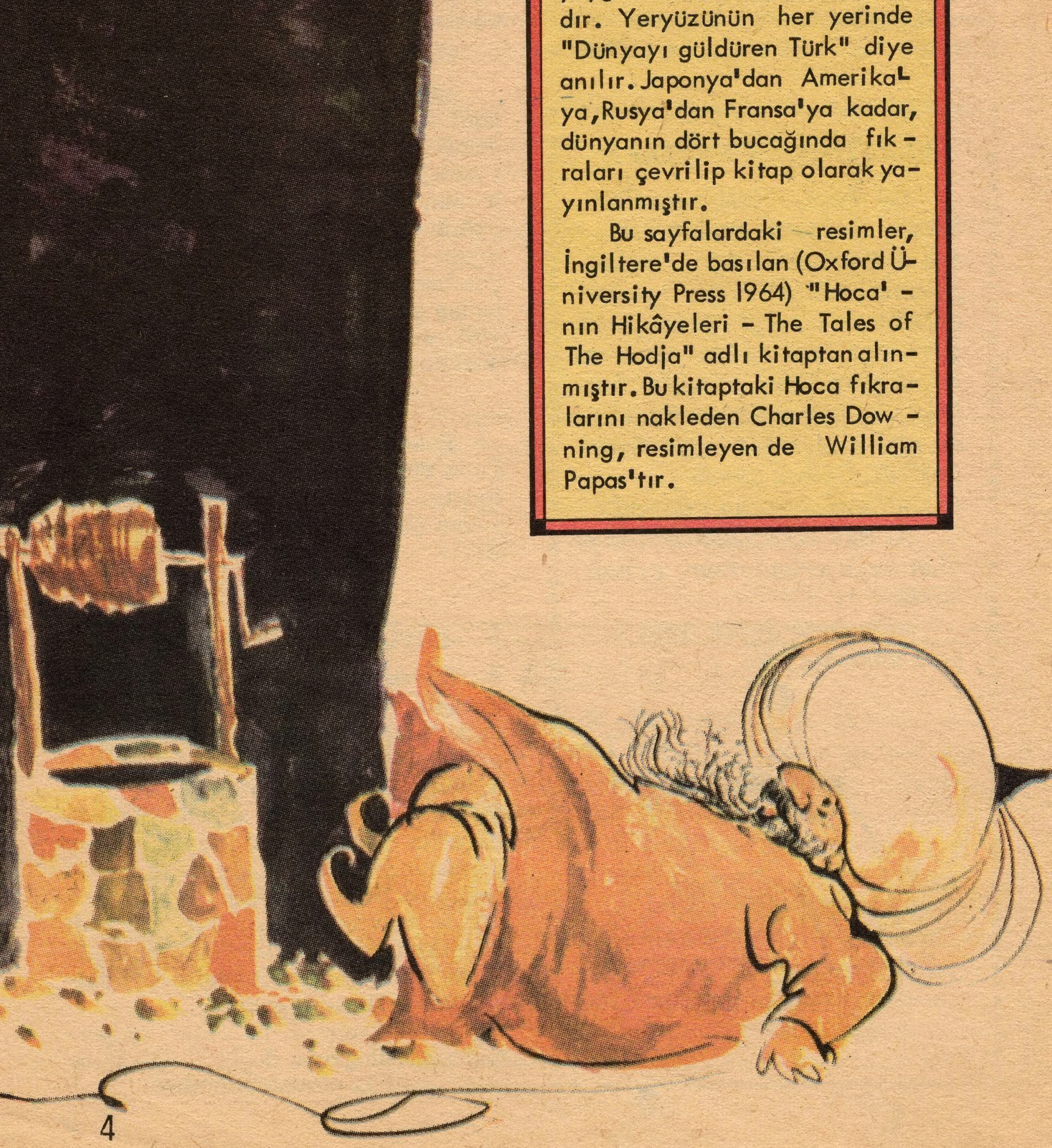

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 1 karikatür yarışması

USTURA, büyük halk mizahçımız Nasrettin Hoca adına bir karikatür yarışması düzenlemiştir.

Yarışmaya profesyonel ve amatör, bütün karikatür yapanlar katılabilir.

Yarışmaya gönderilecek karikatürler, USTURA'nın 12. sayısından itibaren 21. sayısına kadar, iki ay süre ile yayınlanacaktır.

Yayınlanan karikatürler içinden seçilecek,

- BİRİNCİYE 1000
- İKİNCİYE 700
- ÜÇÜNCÜYE 500

lira verilecektir.

Ayrıca birinci, ikinci ve üçüncüye çok değerli birer "Nasrettin Hoca Plâkası" verilecektir.

Bundan başka, yayınlanan her karikatüre, 100 lira telif hakkı ödenecektir.

Karikatürler çini mürekkebiyle, en küçük, 14X22 cm. ve daha büyük boyutta kağıda çizilmelidir.

Yarışma sonuçları USTURA'nın 24. sayısında ilân edilecektir.

Karikatürlerinizi, açık ad ve adreslerinizi yazarak, hemen şu adrese postalayınız :

USTURA
P. K. 99 - İSTANBUL

JÜRİ SİZSİNİZ !

DERECE ALACAK KARİKATÜRLERİ OKURLARIMIZ SEÇECEKLERDİR. BİRİNCİLİĞİ ALACAK KARİKATÜRÜ SEÇECEK HER OKURUMUZA AZİZ NESİN'İN ESERLERİNDEN BİR KİTAP ARMAĞAN EDİLECEKTİR.

Lütfen arka kapağa bakınız.

-Niye nazlanıyorsunuz, anlamıyorum Matmazel önemli olan kazanmak değil, katılmaktır...

Fıkralar

❁ MUCİZE NASIL OLUR?

Adam yetmişlik, karısı ise henüz yirmi beşinde. Son iki yıla kadar ilişkileri iyi kötü yürüten koca, sonunda "pes" demiş... Ama yine de karısını seviyor, seviyor ama bu aşk, platonik.

Günün birinde genç karısı adama cilveyle sokulur :

-Allahın ne sevgili kulusun sen!.. der.

Adam şaşkın,

-Hayrola?... Ne var, ne oldu? diye sorar.

Kadın,

-Mucize !... diye haykırır... Mucize... Allahın bir lûtfu canım. Çocuğum olacak, gebeyim...

İtikadı biraz zayıf olmalı ki zavallı koca bu mucizeye pek inanmaz. İnanmaz ama, bakar ki inanmaktan başka çâre de yok... Kendisini inandırsın diye papaza başvurur, olayı ona anlatır.

Papaz, sakalını kaşır da kaşır,

-Bana bak dostum... der, Tanrı artık durup dururken mucize göstermiyor... İyisi mi sana bir hikâye anlatayım.

-Ben buraya hikâye dinlemeye gelmedim.

-Sen hele dinle... Hem de kulağını iyice aç da dinle : Tanrının kendisini hep koruduğuna inanan bir adam tutar tek başına ormana gider, hem de elinde bir bastondan başka silâh da yok... Karşısına birden kocaman bir aslan çıkmaz mı? Adamın işi bitik... Son çâre olarak bastonu omuzuna tüfek gibi dayar ve nişan alır... Sözde

aslan korkupda kaçacak. Ama işte mucize... Güm diye silâh patlar ve aslan yere cansız serilir. Adam, muci - ze karşısında secdeye varır. Başını kaldırınca ne görsün? Bir avcı tüfeği - ne yaslanmış kendisine gülümseyerek bakmıyor mu?

-Canım bu lâfların gereği ne?...

-Gereği şu ki dostum, eğer biri sa - hiden ateş etmezse... bastonla aslanı vurup öldüremezsin...

✸ HER TAŞIN ALTINDA...

Bir kadın, komşusu profesörü mer - diven başında durdurur,

-Affedersiniz efendim, der, size birşey sormak istiyorum da...

-Buyrun sorun efendim, dinliyorum.

-Yeryüzünde kaç yahudi vardır, si - ze göre?...

-Savaştan, yani nazi katliâmından önce 12 milyon kadardı. Şimdi ise yer - yüzünde 8-9 milyon yahudi var.

-Ya Çinliler?...

-Aşağı yukarı 700 milyon...

-İşte ben bunu anlamıyorum... Çin - liler bu kadar çok, yahudiler azken hep karşımıza Çinli değil de yahudi çıkı - yor... Bu nasıl oluyor?

✸ ETEKLİKLİ ERKEK

Kadınlara özenen bir erkeğe han - gi ülkede yaşamak istediğini sorarlar, hemen cevap verir :

-Ya İskoçya'da, ya Yunanistan'da tabii.

-Neden tabii.

-Erkeklerin eteklikle dolaşması - nın yadırganmadığı başka neresi var?.

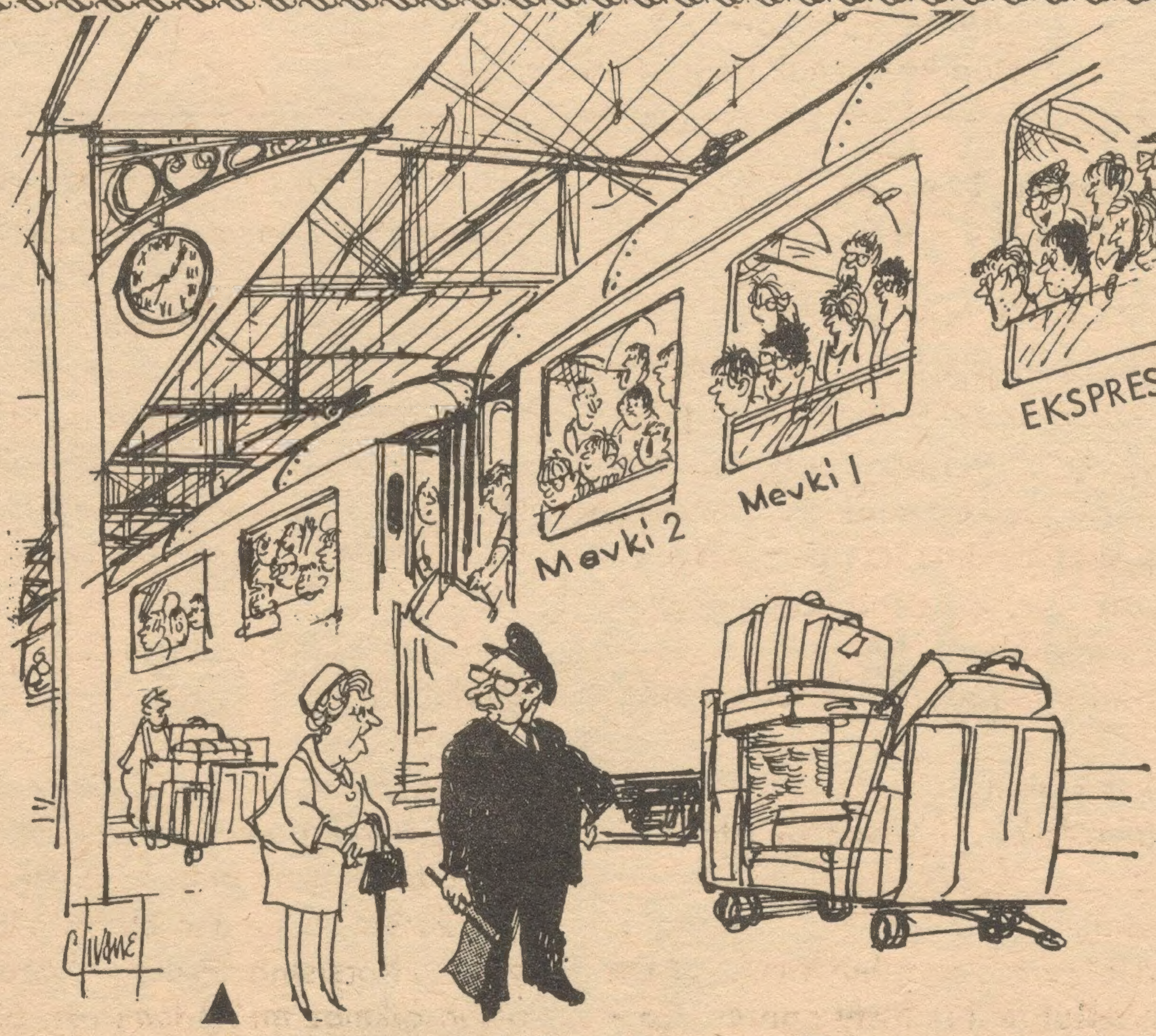

-Koskoca şef olmuşsun, hâlâ kızıl bayrak sallıyorsun... Seni bir güzel cezalandırsınlar da gör !...

Ünlü Karikatürcüler:

TETSU

tetsu

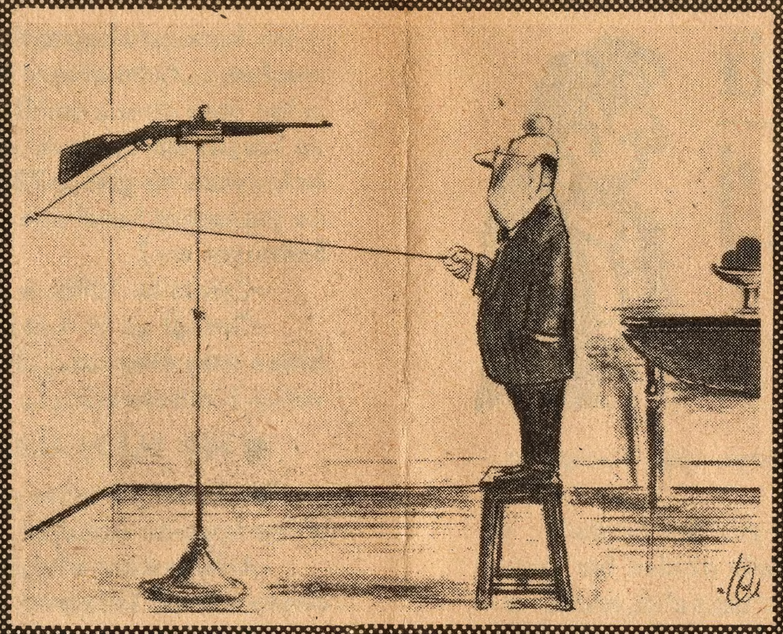

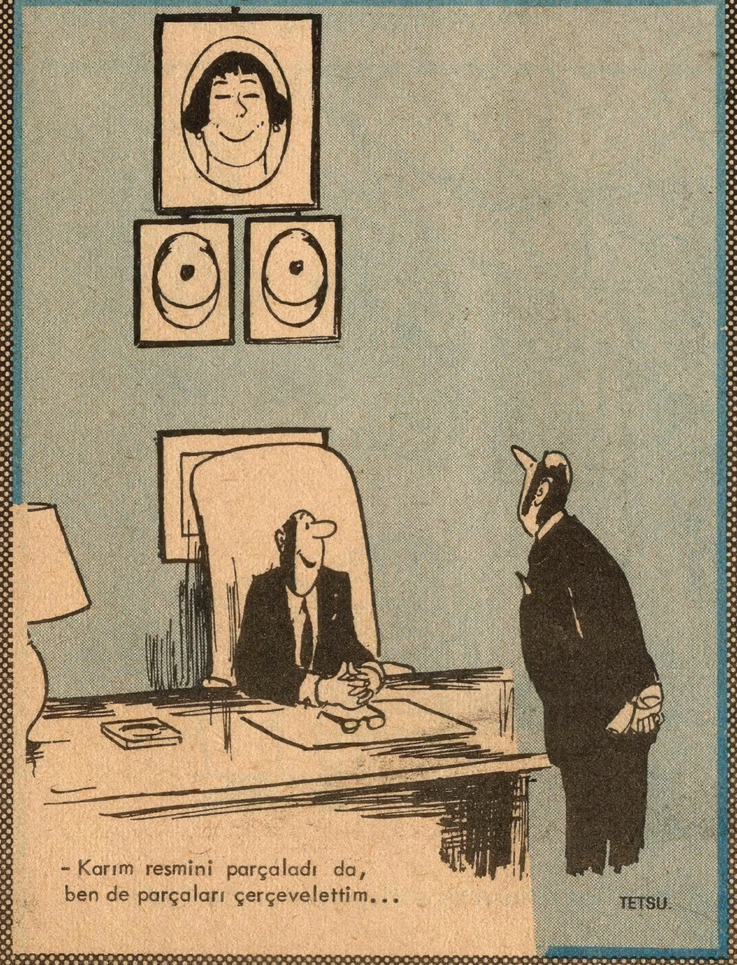

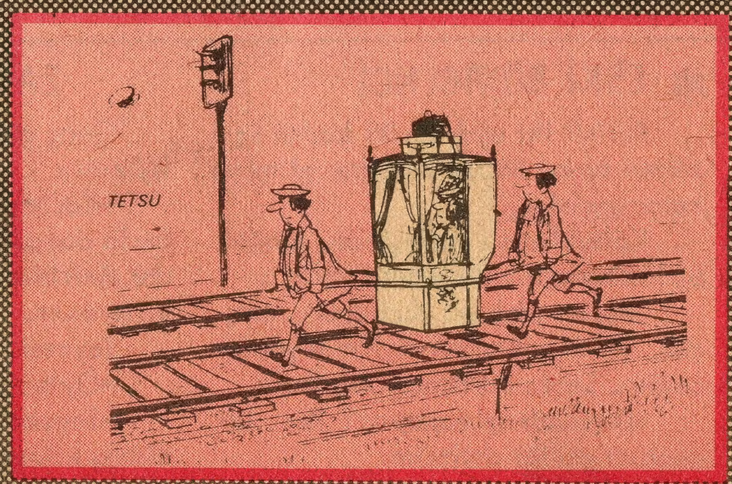

Necdet Rüştü

OSMAN CEMAL'İ ANLATIYOR

Genç denebilecek bir yaşta öle - rek, sohbet ve eserlerinin zevkini bu nesle tattırmayan Osman Cemal Kaygılı, gazeteciler semti eski (Bâbıâli) yeni (Ankara) caddesinin mümtaz yazarlarındandı.

Devrinin hemen her gazete ve dergisinde yazıları çıkmış yazmaktan ne usanmış, ne bıkmıştı. Bilhassa mizahî eserler ile şöhret alan bu olgun kalem sahibi, Eyüp'te oturan mütevazi bir öğretmendi.

Orta boylu, biraz tıknaz, esmer ve güler yüzlü bir kalenderdi. Hayatta çok geçim sıkıntısı çektiği halde, susar ve sadece gülerdi.

Osman Cemal, mizahî yazılarında olduğu kadar, Ercüment Ekrem Talû gibi, diliyle de taklitler yapar, bir Karadenizli takacı gibi " Tenuz" ve "Paluk" tan bahsederken, ansızın Tatavlalı Palikarya olup Rumca konuşurdu.

Eyüp Sultan gibi tek cepheli ve yüzü ahirete dönük dindar bir semtin çocuğu olan Osman'ın, ancak uçarı bir hayat sonunda kazanılabilecek bu hünerleri nereden edindiğini bilmeyiz. Biz onu mütareke yıllarında böyle bulmuştuk.

İşgal yıllarında, İstanbul'da kitapçı Semih Lütfi'nin çıkardığı "Züm rüdüanka" isimli mizah gazetesini idare ediyordum. Birgün, muharririmiz bulunan Osman Cemal telâşla odama girdi:

-Aman kardeşim... dedi, geçende gazetede çıkan Lâz taklitli bir yazıma, balıkçı Rüstem adında bir Karadenizli fena halde kızmış.. Herif kendine alınmış bu yazıyı... Şayet buraya gelir ve ben de burada olur -

✱ ESKİ RÖNTGENCİ

Parisli iki uşak biriki kadeh içtikten sonra Folies Bergère gitmeye karar verirler.

Koltuklarına yerleşince, uşağın biri arkadaşının kulağına eğilir :

-Benim ufak bir dürbünüm var, der. Şimdi çıplakları iyice seyredeceğim. Senin dürbünün yok mu?

-Dürbünü ne yapayım? Ben bir anahtar deliği getirdim.

ZAYIFLAMA KÜRÜ ✱

Genç gelin hıçkıra hıçkıra ağlıyordu :

-Kocamın kötü huylarına daha fazla dayanamayacağım. Beni o kadar sinirlendiriyor ki, durmadan zayıflıyorum.

Teyzesi,

-Öyleyse boşan da kurtul, dedi.

-Teyzeciğim acelem ne, daha altmış kiloya inmedim ki !...

sam beni göstermeyin. Şimdi hemen kaçıyorum!..

Ertesi gün, gerçek belâlı adam yazıhaneye gelip balta olmaz mı?

-Nerdeymuş bu Osman Cemal tenen Namussuz heruf? Lâz takacı eli bıçaklı, beli kuşaklı cinsten.

Nezaketle,

-Burada yok... Ne yapacaksınız Osman Cemal'i?.. Deyince dişleri ni gıcırdattı:

-Parçalıyacağum; yiyeceğüm oni!..

Sonra, tam Karadeniz şivesiyle anlattı:

-Palukçu Rüstem' dür penim a dum... Ha bu bıçakla deşeceğüm karninu!..

Bu sırada muharrir Konsolitçi Asaf ve gazeteciliğe hevesli Sait Çelebi de odada bulunuyorlardı... Sait merhum pek muzip olduğundan belâyı Semih Lûtfi'nin başına sardı:

-Aşağıdaki dükkânda bu gazetenin sahibi Semih beyi bul!.. Çıkan yazılardan o mes'uldür!..

Lâzın iştahı pek açılmış olacak ki, bağırdı:

-Onu da yiyeceğum, nerde o?...

Tam o aralık Semih merhum içeri girmez mi.. Sait Çelebi gösterdi:

-İşte gazetenin sahibi!..

Balıkçı, bir küfürle meseleyi anlattıktan sonra, bıçağı çekince, Semih Lütfi düşüp bayıldı.

Tam ozaman, bizi ziyarete gelen eski subay ve meşhur cesur Bombacı Rıfkı tabancasını çekmez mi! Ortalık bir anda karıştı. Biz bir cinayete mani olmak isterken, büyük bir sürpriz oldu: Yüzündeki takma bıyığı çıkarıp makyajını silen balıkçı başladı gülmiye. Meğer böyle harikulâde rol yapan Osman Cemal imiş.

Osman Cemal, böyle dilile oldu-

Osman Cemal Kaygılı

(1890 - 1945)

İstanbul'da doğdu. Bakkal Mehmet Mustafa Ağa'nın oğludur. Eğrikapı Rüştiyesinde okudu. Askerî kâtip olarak orduda subaylık etti. 1918 de hastalanarak emekliye ayrıldı. Karagöz, Aydede ve daha başka mizah dergilerinde yazdı. 1925 den sonra Türkçe öğretmenliği yaptı. Hikâye ve romanlarında İstanbul folklorunu iyi işleyen bir yazardı. Hüseyin Rahmi - Ahmet Rasim geleneğine bağlı kalarak hikâye ve romanlarında İstanbul'un eski kenar mahalle yaşantılarını canlandırdı. 1925 de yazdığı ve Ferah Tiyatrosunda oynanan "İstanbul Revüsü" adlı oyunda kendisi de rol almıştı. "Üfürükçü" adında bir komedisi daha vardır. Karagöz ve kukla da oynatırdı.

ğu kadar, elile yâni kalemiyle de taklitler yapardı.

Kaygılı soyadını alan Osman Cemal'in, eğlenceli yazıları ardında gizlenen, gerçek kaygılı bir benliği vardır. Eyüp'te sonsuz bir mahrumiyet ve yoksulluk içinde hayatını geçiren bu usta kalem sahibinin şu "Dilenciye gıpte" isimli yazısı bize, refaha karşı olan özleyişini anlatır. Bu yazı onun çok zaman kullandığı "Kamber" takma adile gene Akbaba dergisinde çıkmıştı:

Osman Cemal Kaygılı'dan bir Hikâye :

DİLENCİYE GIPTA

Bir dilenci tanırım ki, yirmibeş yıldır, İstanbul'un geçit bir yerinde sâkinane, edibâne ifayı san'at eder. Âmâdır ama, bu âmâlığı insanı tiksindirecek derecede patlak, çökük veya çapaklı değil, sadece kapalı iki göz. .Sırtında iyi cins bir aba, elinde değnek, önü ilikli, sessiz, muayyen bir yerde ayakta durur. Gelene geçene sataşıp atılmaz, sırnaşmaz...Hatta sadaka bile istemez, öyle boynu bükük, ağzı mühürlü dervişâne bekler.. Bütün zahmeti ayakta durmaktan ibarettir, kendisini yoracak başka hiç bir harekette bulunmaz. Parayı almak külfetine de katlanmaz, önündeki teneke kutuya atar, geçerler.

İşte bu dilenci yirmibeş yıldır, bütün İstanbul altüst olup dururken, nice eski devir paşaları sürünüp, nice harp zenginleri dilenme devrelerine girerken ve nice gençler sapasağlam kolları, gürbüz ayakları ve açık gözlerile çalışmaya teşne, aç dururken o köşesinde hayatını zahmetsiz kazandı, hiç zahmetsiz uzun, mes'ut, kaygusuz bir hayat sürdü.

Onu ne harp ne Meşrutiyet, ne kambiyo farkı hiç biri müteessir etmedi. Zira her hengâmede onun manevi kuvvetinden yardım bekliyenler oldu ve evvelce bir onluk verenler sonraları pahalılık zammile tenekesine yüzer para, beşer kuruş atmaya başladılar. Evvelce günde elli kuruş alırdı, bugün belki de beş mislini alıyor.. Hülâsa Reji, Duyunu Umumiye ve banka memurları gibi piyasanın vaziyetinden ancak pekaz bir zarar gördü, geliri o nisbette çoğaltıldı.

Şimdi geliniz de bu dilenciye gıpte etmeyiniz... Geçen gün önünden geçerken baktım ki üzerindeki gömlek bembeyaz, yüzü ve elleri tertemiz ve elbisesi yepyeni... Yâni bizim Babıâli Yokuşu'nda dolaşan meslekdaşların çoğundan hali, vakti daha âlâ.. Belki ailesi ona minnetterane pek mükemmel bakıyorlar, çamaşırlarını yıkıyorlar, ütülüyorlar, dört beş günde bir hamama sokuyorlar, giydiriyorlar.

Ah, bu saadet, evdeki bu rahat acaba şu intizamile beylerimizin efendilerimizin kaçta kaçına nasiboluyor?..

YAMYAM

Bir dilenci kapıyı çalar, yaşlı bir kadın açar. Dilenci terbiyeli terbiyeli konuşur:

-Açım...Allah rızası için bir iki lokma bir şey...

Kadın,

-Hele az bekle... der. Kocam nerdeyse gelir.

Derdini anlatamadığını sanan dilenci,

-Çok affedersiniz efendim der, benyamyam değilim ki...

Bana öyle geliyor ki dilencinin hayatı saadetin ta kendisidir. Sabahleyin kalkar, mangalı yanmıştır, kahvesini eline verirler, Keyfini çatar, öyle ya âmiri yok, efendisi yok, devam cedveli veya ustası yok.. Sonra hazırlanır, aheste aheste köşesine gelir, durur... Tenekesi doldu mu kalkar evine döner. Karısı,

-Buyurunuz Efendi..

Diye karşılar, soyunur, minderine geçip dinlenir. Yirmibeş, otuz senedir bir hayli para dahi biriktirmiştir. Belki iradı da vardır. Birkaç dükkân gediği, Fatih'te bir ev, Çarşamba'da bir bostan. Hatta, ne malûm dilendiği caddenin biraz ötesindeki büyük tuhafiye mağazasından eli paketlerle dolu olarak çıkan şu ipek mantolu, güzel hanım onun kızıdır, Amerikan Koleji'nde tahsil görmediğini kimse temin edemez. Yolda rastgeldiği ve güzelliğine cazibesine, meftun ettiği erkekler onun,

-Babacığım... Diye akşamları dilencinin boynuna sarıldığını nereden hatıra getirsinler? Belki de bu kızın iltifatına nail olmak dileğile bilmeden babasının çanağına mecidiye atanlar da vardır!...

Ya Mahtum Bey? elan Berlin'de elektrik tahsilinde değilse işte birahaneden çıkan şu çarliston pantalonlu, kırmızı iskarpinli, ipek çoraplı, ağzı sigaralı genç belki de odur.. Şimdi de Nişantaşı'na bir çay davetine gitmediği de ne malûm?..

İşte bu yirmibeş senelik dilenci beni bu düşüncelere sürükledi, bu sakin, emin, zahmetsiz maaş sahibine karşı yüreğim gıpteyle dolu. Artık önünden geçerken sadaka vermek nerde, arkamdan,

-Dur efendi, Al şunu haline acıdım, bana dua et!..

Diyerek avucuma bir beş liralık sıkıştıracak sanıyor, yarı ümit, yarı kederle karışık acele acele yürüyüp gidiyorum.

Sanıyorum ki bugün bu saat İstanbul'un en mes'ut adamı bu kör dilenci, en müreffeh ev ve aile de onun evi, onun ailesidir!..

-Tanıyorum onu... Bu, mutfaktan üçüncü kaçışı...

Aya gitmek isteyenlere kolaylıklar...

Burhan (Pardon)

Tiryaki sözleri

"Sadakanı kör dilencilere vermeyi tercih et : Seni göremiyeceği için nankörlüğünden kurtulabilirsin."

*

"Pek tabii olmaya gelmez ; terbiyesiz derler. Pek samimî olmaya gelmez ; saygısız derler."

*

"Suistimal kapısını aralık etmeye gelmez, hemen ardına kadar açılır."

*

"İnsan, kendi yerini, dostlarının gösterdiği noktayla, düşmanlarının gösterdiği nokta arasında aramalıdır."

*

"Aynaya pek çok bakan, kusurlarını pekaz görür."

*

"Daima ara : Bugün altın ararken bakır bulursun, yarın bakır ararken altın."

*

"Daima : "Bilirim !" mi diyor, gençtir : herşeye "olabilir !" mi diyor, ihtiyardır."

*

"Yüksek yerler yüksek tepeler gibidir, koşarak çıkanlar nefes darlığı hisseder."

CENAP ŞAHABETTİN

• ANLADINIZ MI?

Yeni evli çift evlerine taşındıktan bir müddet sonra sokak kapısının altında imzasız bir kâğıda iliştirilmiş iki tiyatro bileti buldular. Kâğıtta şunlar yazılıydı : "Bilin bakalım ben kimim!" Genç çift bütün gün düşündülerse de, bir türlü çıkaramadılar.

Geceyarısı tiyatrodan eve döndükleri zaman şaşkınlıktan dona kaldılar. Etrafta ne varsa alınmış, ev tamtakır olmuştu. Hırsız masanın üzerine de şu pusulayı bırakmıştı: "Kim olduğumu anladınız mı?"

Ziya Paşa dan seçme beyitler

(Bu beyitler atasözü haline gelmiştir.)

Zâlimleri adlin ne zaman hâk edecektir,
Mazlumların çıkmadadır göklere âhı.

◆

Âyînesi iştir kişinin lâfa bakılmaz
Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde

◆

Zalim yine bir zulme giriftar olur âhır
Elbette olur ev yıkanın hanesi virân.

◆

Milyonla çalan mesned-i izzette serefrâz
Birkaç kuruşu mürtekibin câyi kürektir

◆

Bed asl'a necâbet mi verir hiç üniforma
Zerdûz palan ursan eşşek yine eşşektir.

◆

İman ile din, akçedir erbab-ı gınada
Namus ü hamiyyet sözü kaldı fukarada.

◆

Anlar ki verir lâf ile dünyaya nizâmat
Bin türlü teseyyüp bulunur hânelerinde.

• ADAM GİBİ YE

Adam, eski bir arkadaşını evine yemeğe götürür. Sofraya otururlar. Az sonra adam arkadaşına,

-Çok rica ederim, der lütfen yemek ye

Arkadaşı,

-Üzme canını kardeşim der. Rahatına bak sen, yiyorum işte!

Ama az sonra evsahibi üsteler:

-Yahu sana yemek ye, diyorum.

-Yiyoruz ya kardeşim...

-Yahu sen yemek yemiyorsun, ortalığı silip süpürüyorsun!

Aya gitmek isteyenlere kolaylıklar...

Burhan (Pardon)

HER OKURA PARASIZ KİTAP

Karikatür yarışmasına girip USTURA'da yayınlanacak karikatürlerden en beğendiğinizi bize mektupla bildiriniz. Sizin seçtiğiniz karikatür birinciliği kazanırsa, Aziz Nesin'in aşağıda resimleri bulunan kitaplarından hangisini isterseniz, hediye edilecektir.

Aziz Nesin'in hediye edilecek kitapları :

- Böyle Gelmiş Böyle Gitmez
- Şimdiki Çocuklar Hârika
- Vatan Sağolsun
- Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı
- Üç Karagöz Oyunu
- Sosyalizm Geliyor Savulun

Bu kitaplardan hangisini istiyorsanız, onun adını mektubunuza yazınız. Birinciliği kazanacak karikatürü seçecek bütün okurlarımıza bu kitaplardan biri hediye edilecektir.